

Sygn. akt V Ca 2888/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Dudziuk
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2012 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko T. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

z dnia 20 lipca 2011 r., sygn. akt I Cupr 262/11

oddala apelację.

Sygn. akt V Ca 2888/11

Uzasadnienie:

Pozwem z 16 maja 2011r. (...) Sp. z o.o. w W. wniosła

o zasądzenie od pozwanego T. B. łącznie kwoty 1729 zł, w tym kwoty 930 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 20% w skali roku

od 16 grudnia 2009r. do dnia zapłaty oraz 799 zł wraz z ustawowymi odsetkami

od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż 16 grudnia 2009r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki, opiewającą na kwotę 930 zł na okres 30 dni. Pozwany zobowiązał się do spłaty przedmiotowej pożyczki wraz

z dodatkowymi opłatami związanymi z jej udzieleniem, a mianowicie z prowizją za udzielenie i korzystanie z pożyczki oraz składką ubezpieczeniową. Pozwany zobowiązany był również w przypadku opóźnienia w spłacie zobowiązania

do uiszczenia składek ubezpieczenia za okres opóźnienia oraz kosztów wysłanych przez powoda wezwań do zapłaty.

Powód wskazał, iż na dochodzoną pozwem kwotę składa się 930 zł tytułem należności głównej pożyczki, 46 zł tytułem opłaty prowizji za udzielenie pożyczki, 678 zł tytułem objęcia pozwanego obowiązkową składką ubezpieczeniową

przez okres opóźnienia w spełnieniu ciężącego na nim zobowiązania pieniężnego oraz 75 zł tytułem przesłanych do pozwanego wezwań do zapłaty (k. 1-2).

Pozwany T. B. nie zajął merytorycznego stanowiska w niniejszej sprawie

Wyrokiem zaocznym z 20 lipca 2011r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie

1. zasądził od T. B. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 930 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego nie wyższymi niż 20% w skali roku od 16 grudnia 2009r. do dnia zapłaty;
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądził od T. B. na rzecz powódki (...) Sp. z o.o. w W. 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. wyrokowi w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy orzekając jak wyżej miał za podstawę następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 13 października 2009r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. w Warszawie

a T. B. została zawarta umowa określająca warunki udzielania pożyczek gotówkowych. Niniejsza umowa była potwierdzeniem zawarcia umowy pierwszej pożyczki na kwotę 620 zł

W ramach przedmiotowej umowy strony ustaliły, iż każdorazowo umowa pożyczki wchodzi w życie z chwilą przelania przez powoda na rachunek pozwanego jako pożyczkobiorcy kwoty do wypłaty. W ramach łączącej strony umowy pożyczkobiorca objęty był grupowym ubezpieczeniem na wypadek śmierci, przy czym kwota składki ubezpieczeniowej, do zapłaty której pożyczkobiorca był zobowiązany zależała od wysokości kwoty pożyczki.

W punkcie 3.2 przedmiotowej umowy strony zastrzegły, iż oprocentowanie pożyczki uzależnione jest od stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, która w chwili zawarcia opisanej wyżej umowy wynosiła 5,75 %, Pożyczkobiorca od każdej pożyczki udzielonej na podstawie tejże umowy pożyczki zobowiązał się do spłaty prowizji za udzielenie pożyczki, która nie mogła przekraczać kwoty 5% kwoty do wypłaty, a która była wliczana do kwoty pożyczki. W przypadku opóźnienia w spłacie udzielonej pożyczki pożyczkobiorca zobowiązany był do zapłaty kwoty pożyczki, prowizji za korzystanie z pożyczki, składki na ubezpieczenia oraz kwoty 25 zł za pierwsze wysłane do pożyczkobiorcy wezwanie do zapłaty i kwoty 50 zł za każde kolejne wysłane wezwanie do zapłaty (umowa określająca warunki udzielania pożyczek gotówkowych z 13 października 2009r. k. 5-7).

W dniu 16 grudnia 2009r. na rachunek bankowy pozwanego T. B. wpłynęła kwota 930 zł z tytułu zawartej z powodem umowy numer (...) (opis transakcji k. 4).

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, których wiarygodność i autentyczność nie została podważona w toku procesu.

Pozwany T. B. nie zajął w niniejszej sprawie merytorycznego stanowiska i pomimo wezwania nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę wobec czego zostały spełnione w stosunku do niego przesłanki do wydania wyroku zaocznego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części. Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy,

iż (...) Sp. z o.o. w W. wywodził swoje roszczenie z treści łączącej go z pozwanym T. B. umowy pożyczki zawartej 16 grudnia 2009r.

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy.

W niniejszej sprawie nie budzi zastrzeżeń, iż powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 930 zł. Z załączonego do akt przedmiotowej sprawy opisu transakcji wynika bowiem jednoznacznie, iż powód 16 grudnia 2009r. przełał na konto pozwanego kwotę 930 zł (k. 4). Stąd Sąd Rejonowy roszczenie powoda w tym zakresie uznał za zasadne.

W pozostałym zakresie powództwo powoda podlegało oddaleniu.

Powód wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodu faktów, z których wywodził skutki prawne (art. 6 k.c.) nie przedstawił żadnych miarodajnych dowodów wykazujących na zasadność jego roszczenia w zakresie żądania 46 zł tytułem opłaty prowizji za udzielenie pożyczki, 678 zł tytułem objęcia pozwanego obowiązkową składką ubezpieczeniową przez okres opóźnienia w spełnieniu ciążącego na nim zobowiązania pieniężnego oraz 75 zł tytułem przesłanych do pozwanego wezwań do zapłaty. Nie przedłożył żadnych obiektywnych dowodów pozwalających ustalić wysokość zadłużenia pozwanego w tym zakresie.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uwzględnienie roszczenia powoda w dalszej części.

Załączona bowiem do pozwu umowa określająca warunki na jakich pożyczka została udzielona nie dotyczy bowiem tego stosunku umownego, z którego powód wywodzi roszczenie. Jak bowiem wskazano załączona umowa odnosi się po pierwsze do pożyczki, której przedmiotem była kwota 620 zł, a po drugie do stosunku zawartego w październiku 2009r. a nie w grudniu 2009r. Tym samym brak jest podstaw do dokonywania ustaleń w oparciu o w/w umowę w zakresie warunków na jakich pożyczono pozwanemu kwotę 930 zł dwa miesiące później a w tym szczególnie kosztów wezwań czy należności z tytułu opóźnienia w jej spłacie. Trudno jest również ustalić czy pozwany przed otrzymaniem w/w kwoty zaakceptował tożsame warunki jakie zostały wskazane w umowie z 13 października 2009r. skoro powód nawet nie wykazał, że pozwany ubiegając się o przyznanie mu kwoty 930 zł wysłał smsa za pomocą którego zaakceptowałby postanowienia umowne tożsame jak w umowie z 13 października 2009r.

Ponadto dodać wypada, iż z uwagi na zasadę kontradiktoryjności obowiązującą w procesie brak było podstaw do wzywania powoda do uzupełnienia materiału dowodowego.

Z uwagi zatem na powyższe, powództwo w zakresie w jakim przekraczało kwotę 830 zł podlegało oddaleniu.

O odsetkach za opóźnienie Sąd Rejonowy orzekł na podstawie 481 § 1 k.c. w zw. z art. 359 § 2¹ i 2 k.c.

Zgodnie z łączącą strony umową określającą warunki udzielania pożyczek gotówkowych z 13 października 2009r. (k. 5-7) należne powodowi odsetki umowne uzależnione były od stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, która to stopa na chwili zawarcia przedmiotowej umowy wynosiła 5,75 %. Z tych przyczyn sąd pierwszej instancji zasądził na rzecz powoda odsetki umowne w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższe jednak niż 20% w skali roku, od 16 grudnia 2009r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Koszty procesu poniesione przez powoda w niniejszej sprawie wynosiły łącznie kwotę 47 zł. Z tych przyczyn, mając na uwadze, iż powód częściowo przegrał niniejszą sprawę, Sąd uznał za celowe zasądzić od pozwanego na rzecz powoda jedynie kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1 (w części uwzględniającej powództwo) Sąd Rejonowy nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł powód.

Orzeczenie zaskarżył w części oddalającej powództwo oraz dotyczące kosztów postępowania, tj. pkt 2 i 3 wyroku.

Rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie przepisów postępowania polegające na dokonaniu błędnych ustaleń faktycznych oraz oddaleniu powództwa w części pomimo braku podstaw.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie, a podniesione w niej zarzuty nie mogą skutkować zmianą bądź uchyleniem zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne zarówno dokonane przez sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazane w pisemnych motywach orzeczenia.

Ustosunkowując się do zarzutów apelacji należy wskazać przede wszystkim, iż zasadniczym argumentem przytoczonym na jej poparcie jest dołączony do niej nowy dowód w postaci wydruku elektronicznego z systemu powoda z informacją o złożonym przez skarżącego wniosku o udzielenie pożyczki.

Zgodnie z art. 381 k.p.c. Sąd drugiej instancji może pominąć nowe dowody, jeśli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba ich powołania wynikła później.

Dołączony do apelacji dowód był w dyspozycji skarżącego już w chwili wytoczenia powództwa, nie przytoczono w apelacji żadnych okoliczności, które nakazywałyby przyjąć, że potrzeba powołania tego dowodu wynikła już po ogłoszeniu zaskarżonego wyroku.

Wobec powyższego zgodzić się w pełni należy ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż nie zostało wykazane, na jakich warunkach udzielono pozwanemu pożyczki w kwocie 930 zł, co czyni bezzasadnym żądanie zapłaty jakichkolwiek dalej idących kwot poza tą, którą w istocie przelano na konto pozwanego.

Twierdzenia skarżącego, iż umowa z 13 października 2009r. miała charakter ramowy i dotyczy również pożyczek udzielanych w dacie późniejszej są o tyle niezasadne, że już w treści pozwu powołano się na zawarcie umowy 16 grudnia 2009r., której to umowy w aktach brak.

Okoliczności przytoczone jako uzasadnienie apelacji zmierzają do wykazania, iż w istocie nie zawarto z pozwanym żadnej dalszej umowy, a jedynie tą złożoną do akt sprawy.

Analizując treść wskazanej umowy nie budzi wątpliwości, iż dalsze pożyczki mogły być udzielane na zasadach w niej ustalonych po przeprowadzeniu procedury opisanej w treści umowy. Wykazanie, iż procedura taka poprzedzała przelanie kwoty 930 zł było warunkiem niezbędnym dla ustalenia, iż to postanowienia umowy z 13 października 2009r. regulują zasady spłaty oraz uiszczania opłat dodatkowych.

Skoro w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji okoliczności te nie zostały w sposób należyty wykazane, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uznać należy za prawidłowe, a dowody zgłoszone już na obecnym etapie postępowania za spóźnione.

Z tych względów nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono o jej oddaleniu.